

A HALÁSZAT MINDEN ÁGAZATÁT FELÖLELŐ SZAKLAP.

KIADJA: AZ ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET ♦ ♦ SZERKESZTI: UNGER EMIL DR

:: :: Kéziratok és szakkérdések :: ::
a szerkesztőség címére küldendők.

Előfizetési díjakat és hirdetések az
Országos Halászati Egyesület
(Budapest, V. ker. Kossuth Lajos-tér 11
:: :: II. emelet 213.) fogad el. :: ::

Szerkesztőség: Budapest,
II., Herman Ottó-út 15. sz.

M. Kir. Halélettani és Szenny-
víztisztító Kísérleti Állomás

MEGJELNIK EGYELŐRE MINDEN HÓ KÖZEPÉN.

Az Országos Halászati Egyesület tagjai ingyen kapják.

Nemtagoknak előfizetési díj:

{ Egész évre 12 pengő.
Fél évre 6 pengő.
Külföldre egész évre 16 pengő.

Állami alkalmazottaknak 50%-os kedvezmény jár.

:: :: Verantwortlich-r Redakteur: :: ::
Dr. EMIL UNGER.

:: Administration: Ungarischer ::
Landes Fischerei Verein, ::
BUDAPEST, V. ::
:: :: Kossuth Lajos-tér 11. II. 213. :: ::

Redaktion: Kgl. Ung. Ver-
suchsstation für Fischerei-
biologie und Abwasserbe-
seitigung, Budapest,
II., Herman Ottó-út 15. sz.

HALÁSZAT — (FISCHEREI)

FACHBLATT FÜR DIE GESAMTINTERESSEN DER FISCHEREI
Organ des Ungarischen Landes Fischerei Vereins Budapest.

TARTALOM: Fogas, süllő, kősüllő. *vitész Szurmay Sándor báró.* — Időszerű kérdések az állatok téli nyugalmi állapotáról. *Dr. Kolosváry Gábor* egyetemi magántanár. — Csonka-Magyarország legújabb pisztrángos tógazdasága. *Dr. Unger Emil.* — Társulatok—Egyesületek. — Külföldi lapszemle. — Újdonságok—Vegyesek. — Árjegyzések—Hirdetések.

INHALTSANGABE FÜR DAS AUSLAND: Fogasch, Schill und Steinschill. — Aktuelle Fragen über die Winterruhe der Tiere. — Neueste Forellenzucht-anlage Rest-Ungarns. — Gesellschaften und Vereine. — Auslandschau. — Vermischte Mitteilungen — Fischpreise. — Annoncen.

Fogas, süllő, kősüllő.

Irta: *vitész Szurmay Sándor báró.*

Többféle fogalomzavar fűződik a fogas, süllő és a kősüllő elnevezéséhez. Gyakran tudatlanságból, legtöbbször pedig célzatosságból, tehát önérdékből nem nevezik meg ezeket a halakat igazi nevükön.

A kősüllő (*Lucioperca Volgensis*) például lényegesen különbözik a süllőtől (*Lucioperca sandra*), mert előbbi oldalain nyolc keresztbefutó, határozottrajzú, feketés pászta kirívó és első tekintetre is tarkának mutatja a halat. A fogassüllőn ezek a foltok halványabbak, néha elmosódottak. De zömökebb, feje vaskosabb és homlokvonala is erősebben lejt a kősüllőnél, mint közeli rokonánál a nyújtott fejű fogassüllőnél. Mégis ott találjuk a kétféle halat összekeverve a budapesti halpiacon. Ebből azonban nagyobb baj nem származhat, mert minőség tekintetében a kettő közt nincs különbség, amíg egyenlő nagyságban bocsátják áruba, vagyis legalább 30 cm hosszúságban, vagy 25 deka súlyban, mely a fogassüllő törvényes minimális mérete.

Tudnivaló ugyanis, hogy a kősüllő nem részesül törvényes védelemben az általános tilalmi időn kívül, mert a mi vizeinkben ez a hal alig lépi túl az egykilós súlyt és nagykorúságának elérése után már tovább nem gyarapszik, de fogyasztja a nagy ritkán 18 kilósra is gyarapodó fogassüllő eledelét, utóbbi kárára.

Ha tehát ezt a halat keverten mint kősüllőt árulják a kősüllő törvényes méretén aluli nagyságában, ez már

törvényellenesség a fogassüllőre vonatkozólag, mert azt nem szabad kisebb méretben sem fogni, sem árusítani. Ludas tehát az egészben a halász, aki tudva keveri be a kicsiny fogassüllőt a kősüllő közé, de ludas az árusító kereskedő is, akinek szintén kell ismernie a két hal közötti különbséget és az egyikre fennálló tilalmat.

A Balatonon a szigorú ellenőrzés akadályoz meg ilyen törvényteleniséget, közelfekvő azonban, hogy a kisebb vizek kishalászái gyakran tévesztik meg saját érdekeiket azzal, hogy becsempészik a kicsiny fogassüllőt a kősüllő közé és adják el közvetlenül, mert azzal egy falat kenyérrért eldobják a jókora darab kalácsot, amit megkereshetnek, ha a kifogott kis süllőt a vízbe visszabocsátják és egy év múlva mint törvényes piaci árut ismét kifogják.

Az a vita, mely a körül folyt, hogy a fogas és a süllő két faj, azt hiszem a Balatonon is lezárult már, bár erre is hosszú időre volt szükség. Herman Ottó örökbecsű könyvében a halászatról ezt a lehetetlen állítást már közel 50 éve oly fényesen lecáfolta és beigazolta azt, hogy egy és ugyanazon halról van szó, melyet ő fogassüllőnek el is nevezett.* De nézeteltérések vannak még, a fogas, mely elnevezés azt a balatoni fogassüllőt illeti, amely a 1 1/2 kilós súlynál nehezebb, és a máshonnan származó ily súlyú fogassüllő elnevezésében.

Kétségtelen, hogy a közönség nem egyszer eszik balatoni fogast, vagyis oly 1 1/2 kilósnál nehezebb süllőt melyet a vásárcsarnokban, vagy más üzletben szerzett

* Lásd „A magyar halászat könyvét“ 664. lapon.

és halvány fogalma sincs arról, hogy ez a fogassüllő a Dunából, vagy valamely tógazdaságból került ki. És boldogan eszik meg ezt a halat az emberek, esetleg meghívott vendégeikkel együtt, mert igen kitűnő hal minden fogassüllő, bárholnan ered is, ha már ezen a súlyon túl van. De egyes vendéglőkben igen jóízűen fogyasztja el a közönség „balatoni fogas” címen oly szálszánk nélküli főtt, sült vagy kirántott, kitűnő halszeleteket is, melyek talán ki tudja hol fogott kősüllő, vagy a törvényes 25 dekánál könnyebb fogassüllőből készültek. A közönséges halandó meg is esküdne arra, hogy balatoni fogast evett; nem is ismerné fel a különbséget a két oly szelet között, melyek közül az egyiket folyóból fogott kősüllőből (tehát kicsiny halból), a másikat pedig balatoni fogasból készítették, annyira nem elütő a kettő közötti különbség, ha a szálszánk eltávolították. Csak a nagy tapasztalattal bíró ingyenc képes arra, mert kétségtelen, hogy valami kis különbség van a balatoni és máshonnan kikerült hal között. Csak éppen annyi, amennyi a Balaton és más víz között és a vízben levő haleledel között van. De ezt a különbséget az ingyenc meg tudja állapítani.

Ennek megvilágítására szolgáljon a következő:

A fenyvesmadár igen kitűnő ízű eledel, ha az ember ezen madarakat a maguk világából, vagyis oly fenyveserdős vidékekről szerzi, melyben kedvenc eledelét — a boróka bogyókat — eheti. Ha azonban ezek a madarak szűkös téli időben lehúzódnak a lakott helyek kertjeibe és parkjaiba, óva intek mindenkit, hogy ott fogja azokat hurokkal, vagy hogy lölje, mert az is igen könnyű. Nagy és sűrű csapatokban szoktak ily helyre vándorolni, és éjjelre valamely magas fán térnek nyugovóra, amidőn 14-es söréttel töltött tölténnyel egy lövésre egy egész család vacsorájára való darabszámot le lehet löni. Ezt tettem én egyszer fiatalabb koromban néhány évtized előtt és a madarak ehettek voltak. Az evett olajfagyóktól oly undorító ízt kaptak, hogy senki sem volt képes még az első falatot sem lenyelni. Az ingyenc bizonyára megérezte volna azt is, ha a madarak épp aznap érkeztek oly vidékre, ahol csak 1—2 szem olajfagyót fogyaszthattak el addig, amíg kézrekerültek.

De így van ez a repceföldekre eresztett szárnyas állatokkal is, amint tudjuk. Hamar felveszik a repce rossz szagát-ízét.

Mármost visszatérve a fogassüllőre, tudjuk azt, hogy mint ragadozó hal és fürge úszó, mindent elcsíp, ami mozogva a csőre elé kerül, elfoghat és legyőzhet. Elfogja az apróbb víziállatokat, a kis halakat, még a saját fajtájabelieket is, elfogja a vízenjáró kisebb négy lábúakat, a vízcickányt, az egeret, de a kisebb szárnyasokat is (kicsiny kacsákat, szárcsákat stb.) és elfogja a békát és békaporontyot.

Figyelembe kell vennünk azt is, hogy a fogassüllők a Balatonban főképpen a tó homokos, sziklás és kavicsos részein, továbbá a mőtárgyak: mólók, kikötőhidak, rakodók és csónakházak közelében tartózkodnak mindaddig, amíg azok vidéke el nem iszaposodik. Ezeken a helyeken azonban sem béka, sem vízcickány, sem eger, sem szárnyas vad nem tartózkodik, tehát a fogassüllő nem is ehet, hanem úgyszólván kizárólag apró halakból él. Ezzel szemben folyóvízben legtöbbször a partok mentén levő fák árnyékában, egyes parti mőtárgyak mellett tartózkodó fogassüllő a felsorolt eledelneműeket kivétel nélkül megtalálja a partok mentén, ahol nagy ügyességgel meg is fogja. Ugyanily étlap szerint él a fogassüllő oly kisebb állóvizekben is, ahol legtöbbször nincs is homokos, kavicsos, vagy sziklás része a medernek,

ahol tehát ez a hal mindentűt megfordul a vízben, csapatban mozogva is üldözi a kis halak rajait és e közben elcsíp egy-egy vízbeugró békát, vízszárnycsípő, vagy egyebet.

Még egy fontos körülményre kell a balatoni fogassüllő előnyére utalnunk. A gyakran háborgó és haragos Balaton vizét a hullám igen sokszor felzavarja, de mindig csak a parton, amely felé a hullám csap. A víz megzavarása annál nagyobb, minél több vízinövény (nád, sás, hinár) van a hullámverte parton és minél iszaposabb a partmenti meder. Mivel a balatoni fogassüllő igen ritkán van a rendesen lapos partok közelében, de ha van is egynémelyik műépítmény mellett, melynek közelében a víz megzavarosodik, könnyen odébbállhat, mert néhány farkcsapással a tiszta vízbe menekülhet, ami a folyóvizekben lehetetlen. Ott a tavaszi áradás a nagyobb folyókban (Duna, Tisza) a vizet hónapokra zavarossá teszi, ami pedig a fogassüllő életrendjét is teljesen felforgatja, kedvezőtlenül befolyásolja. Kétségtelen tehát, hogy a balatoni süllő, mely mindig tiszta vízben él, minőségileg is kiválik a kedvezőtlenebb körülmények között élő testvérei közül. Olyan mint a tisztántartott, jólápolat csecsemő, a piszkos környezetben élő másik csecsemő mellett.

Ha az elmondottakat egybevetjük, nyilvánvaló, hogy a köznyelven nálunk és az európai külföldön is balatoni fogas néven ismert és tényleg a Balatonból eredő 1 1/2 kilón felüli fogassüllő mindenképpen megérdemli azt a kiváltságos hírnevet, amit a múltban szerzett, mert az tényleg legelsőrangú és versenytárs nélkül álló hal, mely az uralkodók asztalán is mindenképpen megállta a múltban és megállja ma is a helyét. Kétségtelen továbbá az is, hogy a más táplálékot evő és más vízből eredő fogassüllőt kényes ínnyel bíró ember meg tudja különböztetni a balatonitól.

Mivel ez a kiváló és első helyen álló hal a külföldön is keresett áru, vigyázzunk arra, hogy ezt a híret el ne rontsuk, mert ez a legkisebb elnézés esetén is könnyen megeshet. Nagy hiba lenne például az is, ha a balatoni fogas súlyhatárát, mely annakidején három kiló volt és most már csak 1 1/2 kiló, még lejjebb szállítanók, mert a 1 1/2 kiló is elég alacsony már. Bár igen kevés szálszánkja van a süllőnek, az csak a kisebb méretű hálnál lehet esetleg kellemetlen, mert ezeknél kisebb lévén, a szálszánkja is nehezebben látható, illetőleg érezhető.

Ha már egyedül áll a balatoni fogassüllő elnevezésében, mely változik a közhasználatban akkor, amidőn a 1 1/2 kilós súlyt eléri és a fogas nevet veszi fel, míg a kisebbeket egyszerűen süllőnek szoktuk nevezni, tartjuk meg a gyakorlati életben, főképp a kereskedelemben is pontosan ezt az elnevezést és határt. Ezt kívánja a becsületesség és a belénk helyezett bizalom a külfölddel szemben

Időszerű kérdések az állatok téli nyugalmi állapotáról.

Írta: Dr. Kolosváry Gábor
egyetemi magántanár.

Egy alkalommal már írtam a „Halászat”-ban alsóbbrendű állatok átteleléséről, most a magasabb rendűek téli nyugalmáról fogok egy pár szót szólani. Ezt a téli nyugalmat nagy általánosságban téli álomnak szoktuk nevezni, holott tulajdonképpen a téli álom csak egyik faja a téli nyugalmi állapotnak. Az állatok téli nyugalmi állapota háromféleképpen nyilvánul meg: téli merevség, téli álom és téli nyugalom képében.

A téli merevség a hidegvérű (poikilothermás) állatok körében ismeretes. Téli álomot csak emlős és melegvérű állatok alusznak, de téli nyugalomban már megint

több alsóbbrendű állat is áttelel. Most lássuk rendben, hogy miben is áll az egyik és a másik téli nyugalmi állapot?

A téli merevség szoros függvénye a hőmérséklet alászállásának, s különösebb élettani jelentősége nincsen. Így pl az áttelelő béka, vagy egyéb hidegvérű és édesvízeinkben honos kételtű és hulló testi hőmérséklete a téli merevség ideje alatt annyira alászállhat, hogy egy-két fok különbséggel megközelíti az ugyan e fajú állatok hulláinak hőmérsékletét. 0 és mínusz egy fok esetében a megfagyáshoz igen közeli testhőmérséklet áll elő. Van egy határ, melyen túl ezek a hidegvérű állatok sem képesek lehűlni és ekkor megfagynak. A tropikus hullók már 0 fokon elpusztulnak. A hidegvérű állatok nyáron, a megfelelő módon lehűtve téli merevségbe esnek, tehát a merevség beállása a környezet hőmérsékletétől egyenesen és direkt függő viszonyban van.

Az a határ, melyet még a hidegvérűek kibírnak, fajok szerint igen különböző. Így pl *Massow* mérései szerint az *Anopheles maculipennis* nevű szúnyog mínusz 40 fok hideget bír és mínusz 18 fok hidegen hónapokig eltartható anélkül, hogy elpusztulna. A *Tenebrio molitor* nevű lisztbogár egyénei mínusz 12-től mínusz 17 fokig terjedő hidegben sem pusztulnak el. Egy fogságban tartott mocsári teknősöm a terráriumban még 2—3 fok hideg mellett is végzett mozgásokat és változtatta helyét, s igyekezett magát a föld alá kaparni. Vízbe helyezve, merevségének kezdeti állapotában lassan úszik, s mikor a víz felszíne eléri a behúnyva tartott szemét, azt kinyitja és elevebb lesz. Ez azért történik, mert a víz nem lévén befagyva, pár fokkal melegebb, mint a környező levegő hőmérséklete és így viszonylag több meleget ad át a teknős testének, mint a levegő. A szem érintése vízzel azonban határozottan serkentőleg hat és hozzájárul a merevség állapotának csökkentéséhez.

Sok állatfaj részére a hideg szükséges tényező. Így pl sok pillangó csak akkor fejlődik rendesen, ha báb alakjában hideg hőmérsékletnek van kitéve. Sok alsórangú szervezet és édesvízi lény petéje csak akkor fejlődik sikeresen tavasszal, ha a télen hideg csípte meg. A kaszásokok petéje is csak akkor fejlődik, ha az ősszel lerakott petéket kellő mennyiségű hideg éri. Az influenza filtrálható vírusai is a hidegebb időben virulnak, s a mi hőszabályozó központunk zavarai következtében megcsökkent ellenállásunkat kihasználva, sokszor veszedelmes kimenetelű betegség okozójává válnak. *Weigmann* szerint a megfagyást is végeredményben a hőszabályozó idegcentrum működésének csődje okozza, melyhez hozzájárul a szervezetben keringő nedveknek víztartalom és koncentráció tekintetében beállott változása.

A nyári szárazság-merevség (nyári álom) is az idegközponti zavar, illetve annak rendellenes működése következtében áll be, amint azt a *Vanessa*-pillangó és egyes csigák esete tanúsítja.

A téli álom a téli merevségtől merőben eltérő életjelenség és okai közt mélyebb élettani jelenségek hatása is rejtőzik. A téli álomot is a légkör lehülése váltja ki, de lényegében abban különbözik a merevségtől, hogy a téli álomot alvó melegvérű (homiothermás) állat ezt az álmát képes megszakítani, testi hőmérsékletét cselekvőlegesen a normálisra emelni, majd újra leszállítani és újból elaludni. Itt tehát a probléma a hőszabályozás problémájává válik és minden bizonnyal külön idegcentrum működésének feltételezésére nyújt alapot.

A denevérek téli nyugalmi idejük eltöltésében azonban, az összes többi melegvérű emlős állatok téli álmától

eltérően, sok mindenben hasonlítanak a hidegvérűekhez. Azért, mert testük hőmérséklete igen erősen lehül (mínusz 1-9 és 0-7) és a környezet hőmérsékletéhez jobban és szolgáibb módon igazodik. Elütnek a hidegvérűek téli merevségétől abban, hogy álmukból felébrednek, sőt könnyen felébreszthetők és megint elaludnak. Előbb ébrednek fel, aztán indul meg a test felmelegedése, míg a többi emlősnél előbb kezdődik a test lassú felmelegedése és aztán ébrednek csak fel. Minden téli álomot alvó emlős a téli álmát meg-megszakítja, amikor táplálékot vesz magához és vizeletét kiüríti. Éppen ezért többen azt vélik, hogy ezt a felébredést a meggyült húgy-anyag ingere okozza, azaz egy uraemia áll be, majd mások hormonális tevékenységnek tekintik a felébredéseket és az újból való elalvások jelenségét. Legnagyobb azonban a valószínűség a mellett, hogy sem uraemia, sem hormonok, hanem külön erre a célra szolgáló idegközpont működésére lehet az összes jelenségeket visszavezetni. Ezt látszik igazolni az is, hogy a nyári „téli álom“, mely szintén hőreguláció és lethargia jelenségeivel játszódik le, e központ megzavart működésének tudható be. (Szenegáli sün, marmota, nagypele, ürge, mind aludhat nyári álomot is.) A nagypelének és az ürgének téli álmáról az „Erdő“ c. lap hasábjain írtam, úgyhogy itt e helyen e témáról bővebbet nem említek. A téli nyugalom egyáltalában nincs mélyebb élettani jelenségekkel összekötve. Ez csak visszahúzódbásban, sok alvásban, kevés táplálkozásban és a bőr alatti zsírszövet felgyarapodásában áll. A test hőmérséklete nem száll alá, a normális marad, s lethargia jelenségei sincsenek jelen. Ilyen nyugalomban telelnek: a medve, a borz, a mókus stb... Alsóbbrendű állatok is tartanak ilyen nyugalmi időt, mint pl a méhek, melyeknek téli nyugalmi viselkedése azonban némiképpen eltér a rendes téli nyugalmi állapottól és sok tekintetben sajátlagos.

Madarak téli álomot nem aludnak, téli merevségbe nem esnek, a tél zordonságai elől elvándorolnak melegebb tájak felé. Ez a vándorlás sem olyan misztikus és rejtélyes dolog, mint eddig hitték, a legnagyobb valószínűség szerint külön idegközpont intézi ezt az életjelenséget is, mely idegközpontnak működését a hidegebb levegő, az évszakváltozás ingere indítja meg.

Difficile est satiram non scribere. Mondja a közmondás. Az igazsághoz pedig akkor közeledünk legsikeresebben, ha ami előttünk problematikus, azt minél egyszerűbben és rövidebben tudjuk megmagyarázni.

Pontyivadék eladás!

Gazdaságunkban egynyaras tükrös és pikkelyes pontyivadék kerül eladásra. Szíves érdeklődéseket **Maisai Béruradalom Készőhidegkut** címre kérünk.

Halászbérlet.

1934 január 30-án délelőtt 10 órakor a Soroksári Dunaág kirendeltsége Budapesten Erzsébet-körút 19 sz. alatti helyiségében árverésen 800 P kikiáltási ár mellett 6 évre bérbe fogja adni a Duna folyam csepeli határába eső szakaszán a halászatot. Telefon: 38—2—80.

Budapest, 1934 január hó 4-én.

A főnök megbízásából:

Heincz Pál s. k.

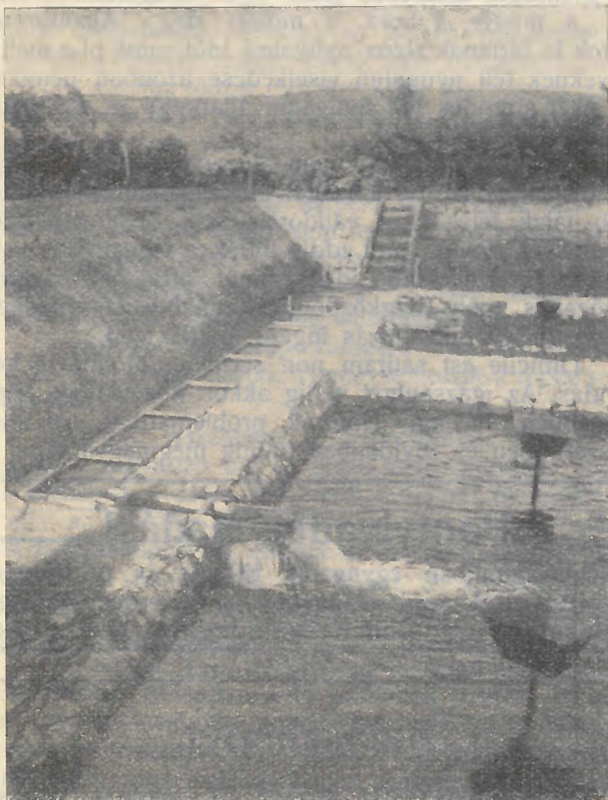
kir. műsz. tanácsos.

Csonka-Magyarország legújabb pisztrángos tógazdasága.

Hazánk magyar uralom alatt megmaradt jelenlegi területén csak igen kevés olyan hely van, amely pisztrángtenyésztésre előnyösen felhasználható. Amit néhány

alkalmas patakban és tóban termelnek a nemes halból, az elfogy a helyszínen, illetve a környéken, úgyhogy pisztráng még a budapesti halpiacon sem kapható többé, mióta országunk megcsonkult. Külföldről sem hoznak ide pisztrángot, úgyhogy még a legelkelőbb fővárosi szállodák étlapjain sem szerepel ez a nemes hal. Kivétel vidéken is csak egy van, tudunkkal Lillafüred, ahol a Szinva és Garadna patakokban és a Hámori-tóban eddig is volt és most is van

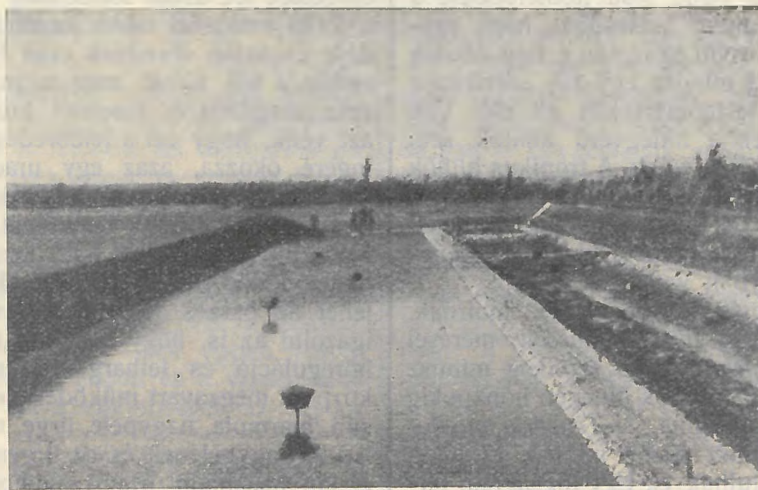
szivárványos, sebes pisztráng is, úgyhogy ott előfordulnak az étlapokon és e halak sporthorgászatára is elég lehetőség van. Kis pisztrángos gazdaság van Szilvásváradon is.

A vízbeocsátó vályú és csatorna a tó felső szélén.

A miskolci m. kir. erdőhivatal az Országos Halászati Felügyelőség tervei alapján két év óta foglalkozik egy lillafüredi pisztrángos tógazdaság elkészítésével, mely tervből a költőház és a tavak nagyobb része a múlt évben már meg is valósult s a teljes üzembehelyezés ezidén várható. Ennek az új állami pisztrángos tógazdaságnak a részletes ismertetését lapunk később fogja közölni ha a beígért kéziratot megkaptuk. Ezúttal azon-

ban egy váratlanul a múlt év tavaszán készült kis pisztrángos tógazdaságot mutatunk be olvasóinknak, mely Sopron közelében a köhidai fegyintézet mellett létesült. Tervezője és építtetője *dr Udvardy Jenő* a fegyintézet igazgatója. A hízalótó, 68 m hosszú, szélessége 8,5 m. A vízellátás a tótelep tőszomszédságában Fertőrákos

A Sopron-Kőhidai orsz. fegyintézet pisztrángos tógazdaságának képe.

felé folyó patakból történik. A másodpercenkénti vízhozam kb. 80 liter. A benépesítés az elmúlt év tavaszán az ausztriai Traismauerből rendelt szivárványos pisztrángikrákból kikeltett ivadékkal történt, kiváló sikerrel. Az első képen üresen látható kis nevelőtavakban (vízterületük ke-
reken 300²) szépen fejlődtek a kis ivadékok, melyek áthalászása a nagyobb (a képen vízzel borított) tóba július 16 és 17-én történt. Az áthalászás alkalmával meg-

olvasott pisztrángivadék 5599 darab volt és 400 darabra volt becsülhető a tavak csatornáiban bennhagyott ivadék száma. 100 darabot szándékosan helyeztek a patakba, ahol kitűnően szerkesztett rácsok zárják el a pisztrángok útját. Az eredmény nyár közepéig tehát: a 10.000 drb ikrából ke-

Dr Udvardy Jenő igazgató eteti pisztrángjait.
Balról jobbra: 1. Fischer Frigyes miniszteri tanácsos, 2. Roth Gyula erdészeti főiskolai professzor, 3. Udvardy Jenő, 4. Dr. Mika Ferenc pénzügyi titkár ichthyologus, 5. Breuer György bányaigazgató, ornithologus.
(A szerkesztő felvételei.)

reken 6000 drb ivadék, melyekből kb. 2000 drb volt a kevésbbé fejlett.

Az ivadék baj nélkül átélte a nyarat, 21 mp-l víz a legnagyobb szárazságban is van, s őszre sok ivadék

megaladta a 15 cm hosszúságot is. *Dr Udvardy* igazgató úr nemcsak lelkes halkedvelő, hanem legkomolyabban tanulmányozta az egész pisztrángtenyésztést, s hazánk egyik legkiválóbb szakemberévé képezte ki magát ezen a téren.

A telep ebben az esztendőben ki fog bővülni a meglevő terület kétszeresére, újabb tavakkal.

A tavak létesítése, az összes műtárgyak, rácsok, a halászat, az etetés, stb. minden a fegyintézet kitűnő igazgatójának tervei és utasításai szerint házilag készült, illetve történik.

Gratulálunk!
Dr Unger Emil.

Veszünk nagyobb mennyiségű ponty- és harcsaivadékok!

Eladási ajánlatokat az ivadék átlagsúlyának, árának és a szállítási módokat megjelölésével, **Isgum Testvérek** halászata, Tolna (Tolna megye) címre kérjük beküldeni!

TÁRSULATOK—EGYESÜLETEK.

A **Marosvízi Halászati Társulat** rendkívüli közgyűlését 1933 évi december hó 15-én Makón tartotta meg, melynek első tárgysorozati pontja a társulat halaszvízeinek árverés útján való értékesítése volt. A bérleti feltételeket a közgyűlés az eddig érvényben volt fix haszonbérleti árral szemben módosította, amennyiben halvalutára tért át. (A közgyűlés által elfogadott bérleti árak az árverés hónapjában érvényben volt átlagos pontyárak alapján, pontymennyiségre számítattott át, mely halmennyiség beszorozva az esedékes negyedévben kialakult átlagos pontyárral, adja az illető negyedév bérleti összegét.) A mai alacsony halárak mellett ez az egyetlen megoldás, mely úgy a társulat, mint a bérlet érdekeit védi, sőt a rövid időre szóló, fix árral kötött bérleti szerződésekkel szemben a halállomány várható kizsárolásait is megakadályozza.

A bérlet 1933 évre szóló haszonbér-leszállítási kérelmét a közgyűlés nem honorálta.

A **Szolnokvidéki Felsőtisza Halászati Társulat** 1933 évi december hó 20-án Szolnokon tartotta meg rendes évi közgyűlését, melyen gróf Szapáry Gyula elnökölt.

Az elnöki megnyitó után az Országos Halászati Felügyelőség 368/1933 sz. körrendeletében foglalt kérdések megtárgyalása kapcsán elhatározta a közgyűlés, hogy a fenékhorgászat tilalmazását és a harcsa legkisebb méretének megállapítását fogja kérelmezni, továbbá, hogy a hullámtéri mélyedések az ivadék megmentése érdekében a törvényes szabta módon fognak igénybe vétetni. A számvizsgáló bizottság jelentését, mely szerint az 1932 évi zárszámadás 9545:80 P bevétellel, 8536:36 P kiadással és 1008:81 P maradvánnyal zárult és az 1934 évi költségelőirányzatot 11.210 P bevétellel és kiadással a közgyűlés elfogadta. A holdankénti hozzájárulás 0:68 P-t tesz ki kat. holdanként. A fegyverneki holt Tiszaágnak IV. üzemszakaszaként a társulat vízterületéhez csatolásával kapcsolatosan szükségessé vált alapszabály- és üzemszabály-módosítást a közgyűlés elfogadta.

A **Hármaskörösi Halászati Társulat** 1933 évi december hó 21-én tartotta rendes évi közgyűlését Szarvason, melyen dr Spett Ernő elnökölt.

Az alelnök-igazgató 1933 évi jelentésének meghallgatása után a közgyűlés az 1933 évi zárszámadásra vonatkozó felmentvényt számadónak megadta. Az ez évre szóló jutalék kat. holdanként 2 P-t tett ki. Az 1934 évre szóló költségelőirányzatot a közgyűlés 9511 P bevétellel és ugyanannyi kiadással elfogadta. Végül elhatározta a közgyűlés, hogy az 1934. év végével lejárt haszonbérletek újbóli kiadásánál a haszonbéreket a mindenkori halárakkal fogja összekötni.

A **Csongrád-Szegedi Halászati Társulat** 1933 évi december hó 30-án tartotta rendes évi közgyűlését, melyen dr Szakáts József elnökölt.

Az 1932 évi zárszámadásokat a közgyűlés 18.055 P bevétellel, ugyanannyi kiadással és 1089:35 P készpénzmaradvánnyal fogadta el és az 1933 évi költségeket 1578:01 P-ben állapította meg. A régi tisztikar három évre újra megválasztott. H.

Külföldi lapszemle.

Úszó laboratóriumok Hollandiában. *Dr H. C. Redeke*, a hollandus tudományos halászati intézet igazgatója ismerteti a *Meerval* (magyarul harcsa) és a *Flevo* (a Zuider tó régi neve) nevű halászati kutatások céljaira felszerelt hajók berendezését. Hollandia gazdag természetes vízfolyásokban és mesterséges csatornáiban, melyek együttvéve hatalmas halászati lehetőségeket nyújtanak. A halászat okszerű gyakorlása érdekében alapos vizsgálat alá fogják ezt a nagy vízihálózatot, mert a halások ellentmondó jelentései miatt sok jelenségre nem találnak magyarázatot. Ezeknek az alapos vizsgálatoknak az elvégzésére sok tekintetben nem alkalmas a hollandusok kitűnően felszerelt *helderi* tudományos intézete sem, mert sok probléma megoldása feltétlenül hosszabb helyszíni vizsgálatot kíván. Ezért létesítette az állam 17.000 hollandforint költséggel a *Meerval*-t, egy 25 m hosszú, 6:25 m széles, 0:60 m merülési mélységű barkát, mely a munkahelyiségen kívül a kutató tudósok otthonául is szolgál. A kisebb gépek (szivattyú, centrifuga stb.) meghajtására a csatornák mentén húzódó elektromos-hálózat áramát használják. Fel van szerelve különféle halászóeszközökkel, hidrológiai műszerekkel és könyvtárral is. A *Meerval* révén már több olyan problémát oldottak meg, amely helyszínen végzendő vizsgálatot igényel; többek között az *alózik* szaporodásának a kérdését is. A *Flevo* *Dr Wibaut-Isebre-Moens* asszony tulajdona és 1932-ben készült 1300 forint költséggel. (A tudományos műszerek ára egyik hajónál sincs a közölt árba beleszámítva.)

(Bulletin français de pisciculture, október.)

A *pézsmapocok* és a *ragondin* c. cikkből megtudjuk, hogy a pézsmapocok Franciaországban is nagyon el van terjedve, különösen Somme départmentban és Belfort vidékén. A kormány 400 fogóvasat osztott ki, amelyeket egy szakavatott törvető útmutatásai szerint állítanak fel és amelyekkel rövid idő alatt mintegy 2000 darabot fogtak össze. A nagy mennyiség oka az, hogy *Leval* községben volt egy pézsmapocok-tenyésztő telep, melynek egy napon az egész állománya megszökött és közismert szaporodási képessége folytán hihetetlen mértékben elszaporodott. A cikk leírja a pézsmapocok tulajdonságait és szokásait és egy képen összehasonlít öt hasonló életmódú állatot nagyság szerint növekedő sorrendben: vízpatkány, patkány, pézsmapocok, ragondin és a hód. A pézsmapocok irtására 15–20 cm átmérőjű fogócsapdákat használnak. *Chappelier* négy évi kísérletezés után olyan virust talált, mely 6 nap alatt végzett a kísérletekre felhasznált pézsmapocokkal; kétséges azonban, hogy a természetes körülmények között élő példányok között miként terjedne el és nem veszélyeztetne-e más állatokat? A szerző *Dr A. Maurice* védelmébe veszi a *ragondin*-t. Elmondja, hogy növényevő lévén, halászatra nem káros, sőt a vizinövényzetet ritkítván még hasznos is hajt.

(Bulletin français de pisciculture, október.)

A *pontypiac helyzete* c. cikkében *dr Schulmann Emil* a három főtényezőnek (a piacra kerülő haltermés mennyisége, az importáló államok magatartása és a fogyasztók vásárlóképessége) szempontjából vizsgálja az elkövetkezendő értékesítési kampányt. A termésmennyiségre megállapítja, hogy a délib fekvésű országokban 10%, az északiaknál 20% csökkenés várható. A kínálatnak ezt a kedvező megcsappanását azonban ellensúlyozza az importáló államok önellátási törekvése. Vélemény szerint az egyensúlyi helyzet kezd kialakulni. Fontosnak tartja azonban a termelő országok saját fogyasztásának emelését. Rámutat a Magyarországon végzett propaganda eredményes szerepére és külön kiemeli az olyan vendéglők, halászcárdák jelentőségét, ahol csak haledeleket szolgálnak fel.

(Bulletin français de pisciculture, november.)

A *tonhal horgászata*. *Dr G. Bini* ismerteti a tonhal horgászatának különböző módjait, melyeket nagybani horgászatnak is lehet nevezni, olyan tömegben fogják vele a tonhalakat. Az u. n. *spanyol horgászati mód*nál, melyet az olasz halások is alkalmaznak, egy hosszú manilla-fa rúdra 2 méter hosszú 2 milliméteres acélsodrony van felerősítve, mely a végén a horgot viseli. A sodrony felerősítési helyénél egy hurkot készítenek, amelybe egy hosszú horgászrúd kampója kapcsolódik. Ennek a rúdnak az a szerepe, hogy a sodronyt a hajótesttől minél messzebb lehessen tartani. A horgászsinór is ahhoz a hurokhoz van erősítve, szabad végét egy másik matröz tartja kézben. Ha a ton a felcsalizott horogba bekapott, akkor a horgászbótól hirtelen visszahúzzák, hogy a horgászsinórral dolgozó matröz a tonhalat a hajótest mellé kényszeríthesse, mikor is egy harmadik matröz csáklával felhúzza a hajóra. A hajón mindjárt kibelezik, véres részeket azonban nem dobnak a tengerbe, mert a cápák oda-gyülnének és elriasztanák a zsákmányt. A horgászat egyébként beetetéssel kezdődik. Ezért először húzóhálóval 100–150 q kisebb halat fognak és ezeket családoknak kiszórik a hajó körül. Ezt a horgászási módot a Kanári-szigetek vidékén használják. A másik horgászmód az *amerikai vagy japáni* mód, melyet a Csendes

Csehszlovákia halászati viszonyairól közölt áttekintő képet az elmúlt évre a lap szerkesztősege. A rossz gazdasági viszonyok következtében a luxushalnak (pisztráng) nincs piaca. A ponty-árak is estek és a tógazda az elsőosztályú pontyért 8 csehkoronát kap, ami a termelési költséget alig fedezi. A termés is csökkent az előző évhez képest 20%-kal a rendkívüli vízhiány következtében. A compó ára még lejjebb ment mint a pontyé, még a csuka ára maradt elég szilárd. Az áresés egyik oka az is, hogy a kivitel lehetetlen, másrészt a halvámok alacsonyak és nagymennyiségű hal jöhet be Jugoszláviából és Magyarországból. A ponty detail-ára 12—14 csehkorona volt karácsony körül is, mert egyéb élelmiszerek is olcsók voltak. A belfogyasztás mindezek dacára emelkedett a széleskörű propaganda következtében. A nyiltvízi halászat eredménye a hiányos jelentésekből nem mérlegelhető pontosan, de az ipartelepek nagymértvű szünetelése azt eredményezte, hogy a vízszennyezés sok helyen megszűnt. Viszont a munkanélküliséggel kapcsolatban az orvhalászok száma igen megsaporodott és a rendkívüli csapadékhány is káros volt a halászatra.

(Der Deutsche Fischer, jan. 1.) I.

Pontytenyésztés rizsföldeken. Köztudomású, hogy a Pó síkság mocsaras területein rizst termelnek, de kevesen tudják, hogy e rizsföldeken pontytenyésztést is üznek. A tenyésztési kísérleteket újabban oly területekre is kiterjesztették, melyek fekvésük és adottságaik révén csak időlegesen kerülnek víz alá.

Tenyésztésre a galíciai magashátú, rövidtörzsű, gyorsan-növő tükörpontyot használják. A csak átlag 20 cm mély vizekben az alacsonyabb testű, nyúlankabb csehpontyot tenyésztik. Az ivadékok 80 m² területű, 0-50 m mély kiásott, de befűsített medencékből nyerik, melyet vízzel töltenek meg. A medencébe rektétyes és fenyőágából készült rózsekötegeket dobnak be, melyre a két tejes és ikrásból álló törzs május-június hó folyamán levik. Az ikra a víz hőmérséklete szerint 10—12 nap alatt kikel. Ezen ivadékból 2000—4000 darabot helyeznek ki hektáronként a rizsföldekre. Ezután már csak a tápláló vizet kell ráccsal lezárni, hogy az ivadék el ne úszhasson és idegen hal a területre be ne jöhessen. Az átlag 3 g-os ivadék kedvező körülmények között gyorsan nő és a rizsaratóskor, — a kihelyezés után kb. 3 hónapra, — már 100—200 g-ot nyomnak. Aratás előtt a vizet leengedik, amivel együtt a halak is árkokba, tartányokba kerülnek, hol újabb széttöszásig áttelelnek. 50 m³ ürtartalmú tartányra 50 kg halat számíthatnak. Következő tavasszal, miután a rizs gyökeret vert, az egyéves ivadékok ismét kihelyezik, hektáronként 200 darabot. A háromnyaras pontyok a két kilót, de sokszor annál nagyobb súlyt is elérhetnek.

A ponty jelenléte nemcsak, hogy nem árt, de használ a rizstermesztésnek, mert igen sok esetben a rizs második tisztítását feleslegessé teszi. Ez természetes is, ha meggondoljuk, hogy a ponty a rizsre ártalmas bogarakból, rovarokból táplálkozik.

A rizsföldéről származó ponty ize igen jó és iszapízűt 1—2 napi folyóvízben tartás után már elveszti. Mivel a ponty szünyogálcákkal is táplálkozik, a malária terjedését is akadályozza. A kísérleteket pisztrángsügérre is kiterjesztették.

Folyóink és patakjaink megmentésének módja azok szabályozásának halászat megsemmisítő-hatásától. Dr Smolian. Országos halászati szakértő, Stuttgart.

Mindazon kártevészek között, melyek a halászatot a folyóvizekben veszélyeztetik, a folyó és patak szabályozása a legrosszabb. A halászvizek minden baját jóakarattal meg lehet szüntetni, de a szabályozások által okozott károkat legfeljebb kisebbiteni lehet.

A folyószabályozás a vízfolyás halászatát mindig károsan fogja befolyásolni, még akkor is, ha a folyó folyása már kialakult és a létesített művek megüledésével és benövésével a természetes állapot látszólag már kialakult.

E bajokkal kapcsolatosan felmerül szerzőben a kérdés, hogy a folyam- és patakszabályozások ma érvényben levő elvei alapján helyesek-e?

E kérdés tárgyalásánál dr Smolian a stuttgarti G. Trossbach építéstanácsosnak 1933 évben a „Südwert Deutschland“ című folyóirathoz megjelent „A vízgazdaság új feladatai Württembergben“ című munkáját hozza fel, mely szerinte a jelenlegi vízszabályozási alapelveket alapjában támadja meg és oly prozóciókkal áll elő, melyek tényleges alkalmazása a folyóvizek halászatának folyamatos tönkremenetelét megátolhatná.

Trossbach elsősorban azt kifogásolja, hogy a folyó- és patakszabályozásokat nem egységes, az egész vízfolyást felőlelő terv alapján végzik. A szabályozási munkákat rendszeresen a felső folyáson kezdik meg, amikor a felső folyáson okozott hasznót a közép- és alsóvízfolyáson okozott kár lényegesen meghaladja.

A folyószabályozások meggyorsítják a vízfolyást és ezáltal a víz hasznosításának idejét megrövidítik. A szabályozások a víz elragadó erejét növelik, a folyóágyat bemélyítik és a talajviznivót süllyesztik. Mindenekfelett azonban a vízfolyás kisvíz-

vezetőképességét csökkentik. Pedig a kisvíz mennyiségétől függ a vízfolyás közigazdasági jelentősége, szennyvízemészti képessége, természetes öntisztító ereje. Trossbach szerint tehát a folyószabályozási elveket azon egyoldalú törekvésről, hogy az árvizeket gyorsan levezessék, a vizek visszatartására kell állítani, hogy az árvizek egy része a vízszegénység idejére eltehető legyen.

Ezen cél és vele együtt az árvízveszély kiküszöbölése legtöbbször duzzasztó- és raktarmedencék létesítésével érhetőek el. Ezen építmények létesítésével a drága partbiztosítási és egyéb munkálatok igen sok esetben megtakaríthatók lesznek. A vízfolyás fenékmélyítése csak ott jöhet tekintetbe, hol a partok víztelenítése végett mélyebb recipiensre van szükség.

A duzzasztó- és raktarmedencék létesítése esetében a közép- és kisvízmennyiség növekedése által megnövekedik a vízfolyás öntisztító ereje, vízerő kihasználási lehetőségek adódnak, kibebíthető a veszélyes ár hullám magassága, szükségtelenek a hosszú és költséges partbiztosítások, megmarad a víz halászati hasznosításának lehetősége, sőt esetleg emelhető is. Ezen eredmények azonban feltételezik azt, hogy az egész völgy egységes irányítás alatt álljon, hogy az elvégzendő munkálatok helyes sorrendje gatlás nélkül legyen megállapítható.

A fent elmondottak nem új dolgok. Dr Smolian szerint is új benne csak az, hogy egy kiváló vízépítési szakértő ennyire a halászérdekeltség szájze szerint beszél akkor, amikor elgondolásában a hangsúly az általános vízgazdasági érdekek kielégítésén van.

H.

Az első propaganda halas tankonyha-autó. A halfogyasztás propagálására Németországban megépítették az első mozgó halakonyhát, jobban mondva az első halas tankonyha-autót, mely az országos tengerihal-bizottság vezetője, Finzel kormánytanácsos elgondolása szerint készült el. E létesítmény alapfogolata az, hogy a halfogyasztást mindenütt, hol gazdasszonyok vannak és tömegétkezések történnek, propagálják és a halelkészítés különböző módjait gyakorlatilag be is mutassák. A megfigyelések szerint egyes helyeken azért nem fogyasztják a halat, mert elkészítésének módjait a háziasszonyok nem ismerik.

A hatalmas, 10 m hosszú, 2-4 m széles és 3-3 m magas, tengerzöldre festett autó hordképessége 6000 kg. A kocsi tetejét két nagy halforma díszíti. A kocsi vezető ülése felett az „Egyél halat!“ felírás látható és a kocsi oldalán izléses festmények a tengerihal fogását, szállítását mutatják be. A kocsinak saját elektromos-centráléja van, mely összes energia-szükségletét ellátja, de a helyi hálózatokra is rákapcsolható. A kocsin 10 főző-, 4 sütőhely és egy elektromos hűtőszekrény van, mely utóbbiban egy mársa hal tárolható.

Fel van szerelve ezenkívül a kocsi hangosanbeszélővel is, mely úgy az előadó beszédjének erősítésére, mint grammofonlemezek leadására is használható. Van továbbá mozgófényképbereendezés, mellyel a halpropaganda-filmek mutathatók be. A főzőhelyek berendezése, azt lehet mondani, tökéletes. Edények, fűszerek, hideg- melegvíz, minden a tanuló kezügyében van. (A konyha és kocsi teteje között 300 l ürtartalmú viztartány van.) A tanfolyam vezetőnöje külön asztalka mellett ül, ahonnan mind a 10, egyenként 80 × 60 cm alapterületű főzőhelyet áttekintheti és a hangszóró felhasználásával a kintieket is tájékoztathatja a konyhában történekről.

El lehet mondani, hogy mindent, ami a tengerihal-táplálékra vonatkozóan értékes, azt a mozgó tankonyha bemutatja.

A kocsi szeptember 28-án Berlinben mutaták be a nyilvánosságnak és azután megkezdte első propaganda-útját. (Zentralblatt für Fisch-, Wild-, und Geflügel-Handel, 21. szám.)

UJDONSÁGOK—VEGYESEK.

Személyi hír. A Kormányzó Úr Őfőméltósága Fischer Frigyes miniszteri osztálytanácsosnak a *miniszteri tanácsosi címet és jeleget* adományozta.

Mindnyájunkat, akik a halászat terén dolgozunk, őszinte örömmel tölt el ez a rövid hír, amely hazánk halászatának és haitenyésztésének nagytudású, melegsívű vezetője s egyesületünk köztiszteletben és szeretetben álló fardadhatatlan igazgatója munkásságának legfelsőbb elismerését jelenti. Szívükből kívánjuk, hogy Őméltóságá továbbra is sok évig a legjobb egészségben munkálkodhasson hazánk halászata javára!

Halászati előadás. A kir. m. természettudományi társulat állattani szakosztályának Soós Lajos dr elnökele alatt tartott 246. ülésén f. é. január hó 5-én *Unger Emil dr* egyetemi magántanár, főadjunktus „Érdekes új halászati apróságok“ c. előadásában vitett képek kíséretében bemutatta a még csak részbenkész új magyar pisztrángos tógazdaságokat és egyéb érdekes megfigyelésekről is beszámolt, melyek közül különösen élénk érdeklődést keltett a gumigyűrűs kecségék két példányának bemutatása. Előadó a kecségéket gumi-szakértőnek is megmutatta. *Stangel*

Rezső úrtól a Magyar Ruggyantagár r. t. vegyész-mérnökétől nyert felvilágosítást, mely szerint a gumik az u. n. „coupon-gyűrűk”-nek egy vastagabb és egy vékonyabb példánya. Ilyeneket hazánkban is nagy mennyiségben gyártanak. Évenként mintegy 3000 kg.-ot. Tekintettel arra, hogy kb. 10—12000 drb nyom ezekből egy kilogrammot, az évi fogyasztás *sok millió darab*. A fogyasztás különösen nagyon emelkedik azóta, mióta ezeket a gumigyűrűket a háziasszonyok a cellophánnal együtt befőttes üvegek lezárására használják pergamenpapiros és spárga helyett. Használják ezeket sporthorgászok is az úszónak változtatható rögzítésére, bár ez a mennyiség elenyésző, az előbbi célra és az iratok („couponok”) és apró üzleti csomagok lezárására használt mennyiséghez képest.

Mindenesetre megvan a lehetősége annak, hogy ilyen és más gumiárú a szeméttel elég gyakran és nagyobb mennyiségben kerüljön a Duna fenekére. Az ott tapogatózva táplálkozó kecsék a tápláléknak érzékelt anyagot, mivel az *zárt gyűrű*, gyakran nem tudják lenyelni, hanem ebbeli igyekezetik végeredménye a gumigyűrű hátracsúsztatása fejükön valamelyik hátvértig, melyben az elasztikus gyűrű megakad s így azt a hal levetni többé nem képes. Ahogy a hal növekszik, a gumi a testébe bevágódik, sőt az élő test azt körül is nőheti helyenként.

Ezzel kapcsolatban ismételtlen kérjük olvasóinkat, hogy gumigyűrűs kecsékét küldjenek be a m. kir. halélettani és szennyvíztisztító kísérleti állomás címére. A költséget megtérítjük.

Árjegyzés. A Halbizományi és Halértékesítő rt és a Zimmer Ferenc halkereskedelmi rt.-tól nyert értesítés szerint december hó folyamán a nagybani halárak kilogrammonként a következők voltak:

Édesvízi élőponty	nagy	0:90—1:10 P
	közép	0:90—1:00 "
	kicsi	0:80—1:00 "
Édesvízi jegeltponty	nagy	0:60—0:90 "
	kicsi	0:45—0:80 "
Balatoni fogassüllő	I. oszt.	4:50 — "
	II.	3:20 — "
	III. és IV.	2:00—2:40 "
Dunai süllő	I. oszt.	3:60—6:00 "
	II.	2:60—3:50 "
	III. és IV.	1:30—2:80 "
Németországi süllő	nagy	3:60—4:00 "
	vágó	2:60 — "
Harcsa (jegelt)	közép	2:60 — "
	kicsi	1:00—1:60 "
	élő	1:40—2:20 "
Csuka	jegelt	1:00—1:40 "
	élő	1:00 — "
Compó		0:90 — "
Kárász		0:50—0:80 "
Őn		0:40 — "
Balatoni keszeg		0:45 — "
Fehérhal		0:45 — "

Forgalom vontatott, irányzat lanyha.

A lap kiadásáért felelős: Dr Unger Emil.

HALBIZOMÁNYI ÉS HALÉRTÉKESÍTŐ R.-T.

HALNAGYKERESKEDÉS BUDAPEST

Telep és iroda: Elárusítóhely:

IX., Csarnok tér 5. IX., Közp. vásárcsarnok.

Központi iroda: V., József tér. 8. T.: Aut. 809-22.

TELEFÓNSZÁM: NAPPAL: AJJEL: SZÁLL. OSZT.:
AUT. 856-36 AUT. 591-22. AUT. 687-16.

LEVÉLCÍM: BUDAPEST 4., POSTAFIÓK 271.

Megvesszük tógazdaságok egész haltermését, szállítunk a Magyar Tógazdaságok r. t. kezelésében levő tógazdaságokból elsőrendű gyorsnövésű cseh, bajor egy- és kétnyaras pontyokat, anyapontyokat s minden más tenyészhalat, megtermékenyített fogassüllő-ikrát, valamint etetési üzemre berendezett tógazdaságok részére különféle haltakarmányt.

MAGYAR TÓGAZDASÁGOK R.-T.

BUDAPEST, V., JÓZSEF TÉR 8.

TELEFÓN: AUTOMATA 809—21. SZ.

LEVÉLCÍM: BUDAPEST 4., POSTAFIÓK 271.

Több mint 6000 kat. hold terjedelmű tógazdaságaiból szállít tenyésztésre

nemestörzsű egy és kétnyaras pontyot, pontyanyákat, harcsa-, fogassüllő-ivadékokat és fogassüllő-ikrát a következő helyekről: Balatonföldvár, Bia, Bicske, Gelej, Hortobágy, Iszkaszentgyörgy, Mike, Nagyláng, Őrspuszta, Pellérd, Sárd, Sáregres, Sárszentmiklós, Somogyszentmiklós, Szabadbattyán, Tápíószecső, Tüsképusztáról és Varászlóról.

BARTA LIPÓTNÉ HALKERESKEDŐ

IRODA: AUT. 850-71
TELEFÓN:
ÜZLET: AUT. 855-84

Budapest, IX. ker.
KÖZP. VÁSÁRCSARNOK

ZIMMER FERENC Halkereskedelmi Rt.

Veszünk és eladunk bármily mennyiségű élő- és jegelthalat.

Telefónszámok:

Központi vásárcsarnok: Aut. 854—48.

Fiókküzet: V., József tér Aut. 816—79.

Iroda: VIII., Horánszky u. 19. J. 335—39.

Budapest, Közp. Vásárcsarnok.

HALÁSZ-HÁLÓ

puha insleg és kötél, hálófonal, parafa-alattság, rebzsinór minden mennyiségben kapható

ÁDÁM MIKSA
RT.-NÁL BUDAPEST

Főüzlet: IV., Ferenc József rakpart 6-7. T.: Aut. 843-10.

..... A Ferenc József hid és Erzsébethid között

Fiókküzet: VII., Thököly út 16. szám. T.: József 361-71.

..... A Keleti pályaudvar ind. oldalával szemközt